

Maksamismääräysmenettelyt - Romania

SISÄLLYSLUETTELO

- 1 Riidattomien saatavien velkomusprosessin olemassaolo
 - 1.1 Menettelyn soveltamisala
 - 1.1.1 Minkälaisiin saataviin menettely soveltuu (esim. vain rahasaatavat, vain sopimukseen perustuvat saatavat)?
 - 1.1.2 Onko menettelyssä käsiteltäville vaatimuksille säädetty määrällinen yläraja?
 - 1.1.3 Onko menettelyn käyttö vapaaehtoista vai pakollista?
 - 1.1.4 Voidaanko menettelyä soveltaa, jos vastaaja asuu toisessa jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa?
 - 1.2 Toimivaltainen tuomioistuin
 - 1.3 Muotovaatimukset
 - 1.3.1 Onko vakiolomakkeen käyttäminen pakollista (jos on, mistä lomakkeita saa)?
 - 1.3.2 Täytyykö minun käyttää lakimiestä?
 - 1.3.3 Kuinka yksityiskohtaisesti minun täytyy kuvailla vaatimuksen peruste?
 - 1.3.4 Täytyykö minun esittää kirjallista näyttöä saatavasta? Jos täytyy, mitkä asiakirjat ovat hyväksyttäviä todisteita?
 - 1.4 Hakemuksen hylkääminen
 - 1.5 Muutoksenhaku
 - 1.6 Kantajan vaatimuksen vastustaminen
 - 1.7 Vastustamisen vaikutus
 - 1.8 Seuraus siitä, ettei vastaaja vastusta kannetta
 - 1.8.1 Mitä on tehtävä, jotta tuomiosta tulisi täytäntöönpanokelpoinen?
 - 1.8.2 Onko tämä tuomio lopullinen vai voiko vastaaja edelleen valittaa siitä?

1 Riidattomien saatavien velkomusprosessin olemassaolo

Maksamismääräysmenettelystä säädetään 15. helmikuuta 2013 voimaan tulleen uuden siviiliprosessilain 1013–1024 §:ssä.

1.1 Menettelyn soveltamisala

1.1.1 Minkälaisiin saataviin menettely soveltuu (esim. vain rahasaatavat, vain sopimukseen perustuvat saatavat)?

Maksamismääräysmenettelyä sovelletaan selviin, rahassa määriteltyihin ja erääntyneihin saamisiin, jotka perustuvat vaatimuksiin maksaa tietty summa rahaa siviilioikeudellisen sopimuksen nojalla (tähän kuuluvat myös elinkeinonharjoittajan ja hankintaviranomaisen väliset sopimukset), joka on vahvistettu asiakirjalla tai perustuu säännökseen, määräykseen tai muuhun asiakirjaan ja jonka asianosaiset ovat hyväksyneet allekirjoituksellaan tai jollain muulla laissa sallitulla tavalla. Tämän jakson soveltamisalaan eivät kuulu konkurssivelkojen vaatimat saatavat.

1.1.2 Onko menettelyssä käsiteltäville vaatimuksille säädetty määrällinen yläraja?

Ei.

1.1.3 Onko menettelyn käyttö vapaaehtoista vai pakollista?

Maksamismääräysmenettely on vapaaehtoinen. Asianosainen voi esittää tuomioistuimelle tutkintapyyntönsä myös yleisten säännösten nojalla.

Maksamismääräysmenettely on yleisesti sovellettavan lainsäädännön mukaista menettelyä huomattavasti yksinkertaisempi erityismenettely. Sen avulla velkoja saa täytäntöönpanokelpoisen asiakirjan ehdoilla, jotka eroavat siviiliprosessilaissa määritellyistä ehdoista.

Lisäksi jos velallisen maksamismääräystä vastaan esittämä vastine on perusteltu, tuomioistuin voi kiistää velkojan vaatimuksen lopullisella päätöksellä.

Velkoja voi nostaa sovellettavan lain mukaisen kanteen, jos tuomioistuin hylkää maksamismääräystä koskevan vaatimuksen, jos tuomioistuin antaa maksamismääräyksen vain osasta vaatimuksia (tässä tapauksessa sovellettavan lain mukainen kanne voidaan nostaa, jotta velallinen veloitetaan suorittamaan loppuvelka) tai jos maksamismääräys on mitätöity.

1.1.4 Voidaanko menettelyä soveltaa, jos vastaaja asuu toisessa jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa?

Kyllä. Uudessa siviiliprosessilaissa ei tehdä eroa vastaajan asuinpaikan suhteen, vaan maksamismääräystä sovelletaan riippumatta siitä, asuuko vastaaja toisessa EU:n jäsenvaltiossa vai jossakin kolmannessa maassa.

1.2 Toimivaltainen tuomioistuin

Maksamismääräystä koskeva vaatimus voidaan tehdä tuomioistuimelle, joka on toimivaltainen tutkimaan kyseisen tapauksen asiasisällön ensimmäisenä oikeusasteena. Maksamismääräyksen ollessa kyseessä tuomari tarkistaa tuomioistuimen toimivallan omasta aloitteestaan.

Sovelletaanko tähän menettelyyn tuomioistuinten toimivaltaa koskevia yleisiä sääntöjä (linkki kyseiselle sivulle olisi aiheellinen siinä tapauksessa) vai muita periaatteita?

Maksamismääräyksen antamiseen liittyvä toimivalta määräytyy tuomioistuinten toimivaltaa koskevien yleisten sääntöjen perusteella.

Vaatimukset, joiden arvioitavissa oleva rahallinen arvo on enintään 200 000 Romanian leuta, kuuluvat alueellisten tuomioistuinten toimivaltaan. Vaatimukset, joiden arvioitavissa oleva rahallinen arvo on vähintään 200 000 Romanian leuta, kuuluvat alioikeuksien toimivaltaan.

Maksamismääräyksiä koskevan erityismenettelyn toimivaltasääntöä täydennetään arvoon liittyvillä yleisillä toimivaltasäännöillä.

1.3 Muotovaatimukset

1.3.1 Onko vakiolomakkeen käyttäminen pakollista (jos on, mistä lomakkeita saa)?

Tyyppi- tai vakiolomaketta ei ole, mutta velkojan eli kantajan on vaatimusta tehdessään noudatettava muotoa koskevia vähimmäisvaatimuksia. Vaatimuksessa on oltava seuraavat tiedot: velkojan nimi ja kotipaikka tai tarvittaessa yrityksen toiminimi ja kotipaikka, velallisen nimi ja kotipaikka, ja jos velallinen on oikeushenkilö, yrityksen nimi ja kotipaikka. Lisäksi on tarvittaessa mainittava kaupparekisteri- tai oikeushenkilörekisterinumero, verotunnus ja pankkitilin numero, erääntyneet summat, maksuvelvoitteisiin liittyvät tosiseikat ja oikeudelliset perusteet sekä niiden viiteaika, eräpäivä ja muut vaatimuksen perusteeksi tarvittavat seikat.

Vaatimukseen on liitettävä sopimus tai muu asiakirja, jolla osoitetaan maksettava määrä ja todistetaan, että maksamismääräys on annettu tiedoksi velalliselle. Velkojan on annettava määräys tiedoksi velalliselle ulosottomiehen välityksellä tai kirjattuna kirjeenä vastaanottotodistusta vastaan niin, että kirjeen sisältö on ilmoitettu. Velallista vaaditaan maksamaan erääntynyt summa 15 päivän kuluessa tiedoksiannon vastaanottamisesta. Tämä määräys katkaisee vanhentumisajan.

Vaatimuksen ja siihen liitettyjen asiakirjojen kopiot toimitetaan asianosaisille ja tuomioistuimelle.

1.3.2 Täytyykö minun käyttää lakimiestä?

Lakimiehen käyttö ei ole pakollista, mutta suositeltavaa.

1.3.3 Kuinka yksityiskohtaisesti minun täytyy kuvailla vaatimuksen peruste?

Vaatimuksen vähimmäissisältö on määritelty laissa. Velkojan eli kantajan on ilmoitettava vaadittava summa, maksuvelvoitteeseen liittyvät tosiseikat ja oikeudelliset perusteet ja niiden viiteaika sekä eräpäivä ja muut vaatimuksen perusteeksi tarvittavat seikat.

Jos asianosaiset eivät ole määritelleet viivästyskorkoa, sovelletaan Romanian keskuspankin asettamaa viitekorkoa.

Vuosipuoliskon ensimmäisenä kalenteripäivänä voimassa olevaa viitekorkoa sovelletaan koko vuosipuoliskon ajan. Vaatimuksen saatavalle alkaa syntyä korkoa seuraavasti:

- elinkeinonharjoittajien välisissä sopimuksissa siitä päivästä, jolloin saatava on langennut maksettavaksi
- elinkeinonharjoittajan ja hankintaviranomaisen välisissä sopimuksissa (ilman, että velalliselle on ilmoitettava maksun olevan myöhässä): jos eräpäivä on määrätty sopimuksessa, eräpäivän jälkeisestä päivästä; jos eräpäivää ei ole määrätty sopimuksessa, 30 päivän kuluttua siitä, kun velallinen on saanut laskun, tai jos siitä ei ole varmuutta, 30 päivän kuluttua tavarantoimituksesta tai palvelun toimittamisesta, tai jos maksamismääräys on annettu tiedoksi ennen tavarantoimitusta tai palvelun toimittamista, 30 päivän kuluttua tavarantoimituksesta tai palvelun toimittamisesta; jos lain tai sopimuksen mukaan hyväksymis- tai tarkastusmenettely on mahdollinen tavarantoimituksen tai palvelun vaatimustenmukaisuuden toteuttamiseksi ja velallinen on saanut laskun tai maksamismääräyksen tarkastuspäivänä tai sitä ennen, 30 päivän kuluttua kyseisestä päivästä
- muissa tapauksissa siitä päivästä, jolloin velallisen maksu on ilmoitettu lainmukaisesti erääntyneeksi.

Velkoja voi vaatia lisäkorvauksia kaikista kuluista, joita hänelle on aiheutunut siitä, ettei velallinen ole täyttänyt ajoissa velvollisuuksiaan.

1.3.4 Täytyykö minun esittää kirjallista näyttöä saatavasta? Jos täytyy, mitkä asiakirjat ovat hyväksyttäviä todisteita?

Kyllä, pyyntöön on liitettävä sopimus tai muu asiakirja (lasku, kassakuitti, käsin kirjoitettu kuitti tms.), jolla voidaan todistaa erääntyneet summat. Vaatimukseen on liitettävä todiste siitä, että se on annettu tiedoksi velalliselle. Pyyntöä ei hyväksytä, jos kyseinen todiste puuttuu.

Ratkaisua varten tuomari kutsuu asianosaiset kuultavaksi selitysten ja selvennysten saamiseksi kiireellisiä asioita koskevien määräysten mukaisesti. Tavoitteena on, että velallinen maksaisi erääntyneen maksun tai asianosaiset pääsisivät sopimukseen maksumenettelystä. Haaste on annettava asianosaiselle tiedoksi kymmenen päivää ennen asian käsittelyä. Velalliselle toimitettavaan haasteeseen on liitettävä todisteeksi vaatimuksesta velkojan vaatimuksen ja siihen liittyvien asiakirjojen jäljennökset. Haasteessa on ilmoitettava, että velallisen on annettava mahdollinen vastine viimeistään kolme päivää ennen asian käsittelyä ja että vastineen puuttuessa tuomioistuin voi olosuhteet huomioon ottaen katsoa, että velkojan vaatimukset on hyväksytty. Kantajalle ei ilmoiteta vastineesta, mutta hän saa tutkimusaineistosta tiedon vastineen sisällöstä.

Jos velkoja ilmoittaa saaneensa maksun, tuomioistuin antaa tämän perusteella lopullisen tuomion ja lopettaa asian käsittelyn. Jos velkoja ja velallinen pääsevät maksusta sopimukseen, tuomioistuin toteaa tämän tosiseikan ja tekee nopeutetun päätöksen. Nopeutettu määräys on lopullinen ja katsotaan täytäntöönpanoasiakirjaksi.

Jos tuomioistuin on tarkistanut vaatimuksen tueksi esitetyt asiakirjat ja asianosaisten ilmoitukset ja pitää velkojan vaatimuksia perusteltuina, se antaa maksamismääräyksen, jossa ilmoitetaan maksun summa ja maksupäivä. Jos tuomioistuin on tapauksen todisteet tarkistettuaan havainnut, että vain osa velkojan vaatimuksista on perusteltuja, se antaa maksamismääräyksen vain kyseiseltä osalta vaatimuksia ja määrittelee aikarajan maksamiselle. Velkoja voi tässä tapauksessa nostaa sovellettavan lainsäädännön mukaisen kanteen velvoittaakseen velallisen maksamaan vaatimuksen jäljellä olevan määrän. Maksuaika voi olla vähintään kymmenen ja enintään 30 päivää määräyksen tiedoksiannosta. Tuomari ei määrää uutta maksupäivää, paitsi jos asianosaiset ovat siitä sopineet. Määräys luovutetaan läsnä oleville asianosaisille tai annetaan tiedoksi kullekin asianosaiselle mahdollisimman pian lain mukaisesti.

Silloin, kun velallinen ei vastusta vaatimusta esittämällä vastinetta, maksamismääräys on annettava 45 päivän kuluessa vaatimuksen jättämispäivästä. Tähän määräaikaan ei sisälly oikeudenkäyntiasiakirjojen tiedoksiantoon kuuluva aika eikä velkojan aiheuttama viive, joka voi johtua esimerkiksi vaatimuksen muuttamisesta tai täydentämisestä.

1.4 Hakemuksen hylkääminen

Jos velallinen vastustaa vaatimusta, tuomioistuin tarkistaa vaatimuksen oikeutuksen tutkimalla tutkimusaineistoon kuuluvat asiakirjat sekä asianosaisten toimittamat selitykset ja selvennykset. Jos velallisen esittämä puolustus on perusteltu, tuomioistuin tekee päätelmän, jossa se hylkää velkojan vaatimuksen. Jos velallisen esittämät vaatimuksen aiheellisuutta koskevat puolustusväittämät edellyttävät, että käsitellään muuta kuin olemassa olevaa näyttöä, joka on vakiomenettelyn mukaan oikeudellisesti hyväksyttävä näyttö, tuomioistuin antaa tuomion, jossa se hylkää velkojan maksamismääräystä koskevan vaatimuksen. Velkoja voi tämän jälkeen nostaa sovellettavan lainsäädännön mukaisen kanteen.

1.5 Muutoksenhaku

Velallinen voi nostaa maksamismääräystä koskevan kumoamiskanteen 10 päivän kuluessa siitä, kun määräys on luovutettu tai annettu tiedoksi velalliselle. Myös velkoja voi saman määräajan kuluessa hakea vaatimuksen hylkäämispäätöksen tai osittaisen maksamismääräyksen kumoamista. Kumoamiskanteessa esitetyt vaatimukset voivat koskea vain maksamismääräyksen antamista koskevien vaatimusten noudattamatta jättämistä ja syitä, jotka ovat johtaneet veloitteen lakkaamiseen määräyksen antamisen jälkeen. Kumoamiskanteen käsittelee kahden tuomarin kokoonpano siinä tuomioistuimessa, joka on antanut maksamismääräyksen. Kumoamiskanne ei keskeytä täytäntöönpanoa. Lykkäystä voidaan kuitenkin myöntää velallisen pyynnöstä, mutta vain vakuutta vastaan. Vakuussumman määrää tuomioistuin. Jos toimivaltainen tuomioistuin hyväksyy kumoamiskanteen kokonaan tai osittain, se kumoaa määräyksen tarvittaessa kokonaan tai osittain antamalla lopullisen tuomion.

Jos velkoja on nostanut kumoamiskanteen, jonka toimivaltainen tuomioistuin on hyväksynyt, tuomioistuin antaa lopullisen tuomion maksamismääräyksen antamiseksi.

Kumoamiskanteen hylkäyspäätös on lopullinen.

1.6 Kantajan vaatimuksen vastustaminen

-

1.7 Vastustamisen vaikutus

-

1.8 Seuraus siitä, ettei vastaaja vastusta kannetta

1.8.1 Mitä on tehtävä, jotta tuomiosta tulisi täytäntöönpanokelpoinen?

Maksamismääräys on täytäntöönpanokelpoinen, vaikka se olisi kyseenalaistettu nostamalla kumoamiskanne, ja se on väliaikaisesti lainvoimainen, kunnes kumoamiskanne on ratkaistu. Kumoamiskanne ei keskeytä täytäntöönpanoa. Lykkäystä voidaan kuitenkin myöntää velallisen pyynnöstä, mutta vain vakuutta vastaan. Vakuussumman määrää tuomioistuin. Maksamismääräyksestä tulee lopullinen, ellei velallinen nosta kumoamiskannetta tai jos kanne on hylätty. Jos toimivaltainen tuomioistuin hyväksyy velkojan nostaman kumoamiskanteen, se antaa lopullisen tuomion maksamismääräyksen antamiseksi.

Asianosainen voi hakea maksamismääräyksen täytäntöönpanoon muutosta yleisesti sovellettavan lainsäädännön nojalla. Muutoksenhaku voi koskea vain täytäntöönpanomenettelyn sääntöjenvastaisuutta ja syitä, jotka ovat johtaneet veloitteen lakkaamiseen sen jälkeen, kun maksamismääräyksestä on tullut lopullinen.

1.8.2 Onko tämä tuomio lopullinen vai voiko vastaaja edelleen valittaa siitä?

Ks. vastaus kysymykseen 1.8.1.

Tämän sivuston eri kieliversioita ylläpitävät Euroopan oikeudellisen verkoston kansalliset yhteysviranomaiset. Käännökset on tehty Euroopan komissiossa. Muutokset, joita jäsenvaltiot ovat saattaneet tehdä tekstin alkuperäisversioon, eivät välttämättä näy käännöksissä. Komissio tai Euroopan oikeudellinen verkosto eivät ole vastuussa tiedoista, joita esitetään tai joihin viitataan tällä sivustolla. Ks. oikeudellinen huomautus, josta löytyvät tästä sivustosta vastaavan jäsenvaltion tekijänoikeussäännöt.

Päivitetty viimeksi: 01/10/2018